

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 1370/2007⁽¹⁾ artikli 5 lõike 2 teise lause punktis e sätestatud kohustus, et sõltuv teenusepakkuja on kohustatud osutama suurema osa avalikest reisijateveoteenustest ise, ei luba sõltuval teenusepakkujal panna suurema osa avalike reisijateveoteenuste osutamist ülesandeks oma sajaprotsendilisele tütaretevõtjale?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 11. aprillil 2018 – State Street Bank International GmbH versus Banca d'Italia

(Kohtuasi C-255/18)

(2018/C 249/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: State Street Bank International GmbH

Vastustaja: Banca d'Italia

Eelotsuse küsimused

1. Kas „staatuse muutmist“, mis ei mõjuta määruse (EL) nr 63/2015⁽¹⁾ artikli 12 kohaselt osamaksete tasumise kohustust, tuleb käsitada nii, et see hõlmab ka varem liikmesriigi kriisilahendusasutuse järelevalve alla kuulunud krediidasutuse või investeerimisühingu ühendamist teises liikmesriigis asuva emaettevõtjaga, mis on toimunud osamakseperioodi jooksul, ning kas see reegel kehtib ka juhul, kui see asutus või ühing on emaettevõtjaga ühinenud ja sellest tulenevalt lõpetatud 2015. aastal, ajal, mil esimene liikmesriik ei olnud veel ei riiklikku kriisilahendusasutust ega riiklikku fondi ametlikult asutanud ja osamakseid ei olnud veel välja arvatud?
2. Kas kõnealust määruse (EL) nr 63/2015⁽²⁾ artiklit 12 tuleb koostoimes sama määruse artikliga 14 ja direktiivi 2014/59/EL artiklitega 103 ja 104 tõlgendada nii, et ka teises liikmesriigis asuva emaettevõtjaga ühendamise korral on krediidasutus või investeerimisühing kohustatud tasuma kogu selle aasta osamakse, mitte ainult osa, mis vastab neile kuudele, mille jooksul see asutus või ühing on esimese liikmesriigi kriisilahendusasutuse järelevalve alla kuulunud, just nagu määruse (EL) nr 63/2015 artikli 12 lõikes 1 on sätestatud „värskest järelevalve alla võetud“ krediidasutuse või investeerimisühingu kohta?
3. Kas ELi direktiivi 2014/59 ning määruse (EL) nr 2015/63 ja panganduskriiside lahendamise vahendeid reguleerivate põhimõtete kohaselt tuleb samu eeskirju, mis on sätestatud korralise osamakse kohta, eriti määruse nr 2015/63 artikli 12 lõiget 2, kohaldada osamakseid tegema kohustatud isikute ja osamakse suuruse kindlakstegemisel ka erakorralise osamakse suhtes, võttes arvesse selle olemust ja selle määramiseks ette nähtud eeltingimusi?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 46).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).